

opírá. Ohledně zamítnutí žádosti za přiznání diet namítá st-l ve stížnosti, že nebyl byt K-ův ve V. vůbec zabrán a dodává, že byt ten dosud obýván jest rodinou zemřelého Stefana K. Tím st-l vytýká vlastně, že mu nebylo možno do bytu se nastěhovati.

Rozhodnutí své v tomto směru opírá žal. úřad o výnos min. sprav. z 9. února 1921 č. 4642 a o okolnost, že st-l ze svého bydliště do místa služebního dojížděl. Zmíněný výnos stanoví v odst. 4: »Dále se připomíná, že diety (stravné) z důvodu vedení dvojí domácnosti přísluší jen, žije-li státní zaměstnanec, jenž byl z moci úřední přeložen neb jmenován do jiného úředního místa a nemohl se sem prokázaně pro nedostatek bytů přestěhovati, úplně odloučeně od své rodiny a že předpoklad tento není splněn, dojíždí-li zaměstnanec do služby z bydliště své rodiny.«

Přiznání diet státnímu zaměstnanci z moci úřední přeloženému podmíněno jest tedy tím

1) že se zaměstnanec z moci úřední přeložený nemůže do svého působiště pro zjištěný nedostatek bytů nastěhovati,

2) že žije úplně odloučeně od své rodiny, zejména že z bydliště rodiny nedojíždí do služby.

Není-li tudíž jedna z těchto podmínek splněna, nemá úředník práva na diety.

V konkrétním případě není sporno, že st-l bydlí se svou rodinou v R. S. a dojíždí denně do služby ve V. Proto není zde podmínky pod č. 2 uvedené. Proto nemá v tomto ohledu pro rozhodnutí o dietách významu, byla-li druhá ze shora uvedených podmínek splněna, mohl-li se totiž st-l do bytu K-ova nastěhovati čili nic. Nevyhověl-li tudíž žal. úřad stížnosti ohledně dalšího vyplácení diet přes to, že st-l ve stížnosti k němu vznesené tvrdil, že se nemohl do V. s rodinou přestěhovati, nejednal proti zákonu. — — —

Č. 2804.

Honební právo: * Okolnost, že domovní usedlost v osadě konskribované leží v obvodu vlastní honitby majitele, nevylučuje tohoto z členství v honebním společenstvu osady ohledně pozemků jeho k oné domovní usedlosti náležejících, které k vlastní honitbě jeho nepatří a se společenskou honitbou souvisí.

(Nález ze dne 27. října 1923 č. 17.773).

V ě c: Rudolf P. ve Velkém B. (adv. Dr. Kar. Zimmer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o odmítnutí stížnosti pro nedostatek legitimace.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím zamítnuta byla stížnost Rudolfa P. pro nedostatek legitimace, zrušuje se pro nezákonnost, jinak se stížnost zamítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: — — —

Žal. úřad nař. výrokem popřel, že st-l jest členem honebního společenstva a odepřel mu proto legitimaci k administrativní stížnosti.

Zamítavé meritorní rozhodnutí vydáno bylo k stížnosti jiných osob. Jest tedy stížnost, pokud směřuje proti rozhodnutí ve věci samé nepřipustnou (§§ 2 a 21 zák. o ss).

Žal. úřad usoudil, že st-1 není členem honebního společenstva v B., protože jeho konskribované budovy leží v obvodu vlastní honitby.

Jest tedy na sporu otázka, zda osadník, jehož domovní usedlost leží v obvodu vlastní honitby, přestává býti z toho důvodu členem honebního společenstva ohledně oněch svých pozemků, které souvisí s honitbou společenstevní, do jeho vlastní honitby však nepatří.

Dle §u 4 zákona o myslivosti tvoří honební společenstvo veškerí držitelé pozemků některé osady (§ 107 ob. zř. z r. 1864), pokud jejich souvislé pozemky měří aspoň 200 jiter čili 115 ha. Z ustanovení toho jde na jevo, že rozsah společenstevního honbiště určen jest svazkem osadním ve smyslu ob. zřízení, na které poukazuje citace § 107 ob. zř. připojená k výrazu »osada.« »Osada« v tomto smyslu není totožnou ani s katastrální obcí ani s obcí místní, nýbrž musí se pojímati ve smyslu § 107 ob. zř. jakožto synonymum s pojmem »místo«, čímž se vyrozumívá jen část obce, tedy místně vymezená oddělená skupina jistého počtu usedlostí uvnitř teritoria obce. Osada v tomto smyslu nemá pevně stanovené územní hranice a určena jest jenom souborem usedlostí ji tvořících. Držitelem pozemků osady nemůže tedy býti nikdo jiný nežli držitel usedlosti k osadě náležející čili gruntovník, který jest v osadě usazen, maje v ní domovní usedlost.

Naopak všichni držitelé takových usedlostí, kteří mají domovní číslo v osadě, k němuž náležejí pozemky s pozemky ostatních usedlíků souvislé, jsou osadníky ve smyslu § 4 č. h. z. Rozdělení pozemků osady na honbiště společenstevní a na honitbu samostatnou ničeho nemění na povaze usedlostí v osadě konskribovaných.

Proto okolnost, že domovní usedlost, v osadě konskribovaná, leží v obvodu vlastní honitby majitele, nevylučuje tohoto z honebního společenstva osady ohledně pozemků jeho k oné domovní usedlosti náležejících, pakliže pozemky ty k vlastní honitbě jeho nepatří a se společenskou honitbou souvisí.

Nař. výrok, pokud jím byla zamítnuta stížnost Rudolfa P. pro nedostatek legitimace, spočívá tudíž na nesprávném právním posouzení věci a náleželo jej proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 2805.

Administrativní řízení. — Moučná dávka: Odvolání z rozhodnutí zemské pol. správy, kterým byl zamítnut rekurs proti předpisu moučných příplatků podle § 2 vl. nař. č. 500/1920 provedeného okresním obilním úřadem, jest podati do 4 neděl u okr. obilního úřadu.

(Nález ze dne 27. října 1923 č. 17.888.)

V ě c: Antonín A. a spol. v L. (adv. Dr. Zikmund Taussig z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu o včasnost odvolání ve věci moučné dávky.